

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Florus Biblicus Seu Narrationes, Ex Veteri Testamento
Selectæ**

Pexenfelder, Michael

[S.l.], 1711

XCIX. Sedecias Iosiae filius, Rex Iudae ultimus, impius, perjurus, perfidus,
calamitosus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64523](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64523)

lamentis *alienis*. Vix unum enim inveniebat, sub
causâ dolentem: eò, quòd retinerent omnes me-
moriâ, in vectæ per eum regno cladis; everte
religionis; rupti foederis; violatiquè jurisjurandi:
quod interposito veri DEI nomine, Babylonio re-
gi ediderat. Nec enim desleri dignus est, qui sce-
lere suo facit, ut nemo, nisi flere, possit. Sed de
hoc Rege in sequenti narratione plura.

NARRATIO XCIX.
SEDECIAS JOSIÆ
FILIUS, REX JUDÆ
ULTIMUS, IMPIUS, PERJU-
RUS, PERFIDUS, CA-
LAMITOSUS.

4. Reg. 25. lib. 2. Paral. c. 36. Jerem.
39. 40. 41.

Ab anno M. 3463. ante Christum 617. ad annum
Mundi 3446. ante Christum 607. quò annò
Jerosolyma cum Rege suo Sedecia
capta est.

COrruunt tandem regna, quæ in virtute non
fundantur. Narravimus, binis Assyriorum
seu Babyloniorum in Judæam irruptionibus,
præter deprædationes ac mala cætera, captivorum
insuper abactiones [quas Transmigrationes nomi-
nant] in Babylonicam servitutem esse factas. Ab-
actione quidem prima, *Ioakimum*, Solymorum Re-
gem,

gem, in catenis Babylonem abductum; iterumque remissum in patriam, stipendiarij nomine; sed cum deserto Babylonio Rege, fidem amplexus fuisset ac fœdus Ægyptij Regis: à Chaldæis denuò comprehensum, & extrema calamitatum expertum. Transmigratione verò proximè sequente, *Iechoniam* Ioakimi filium, & à patris obitu successorem, cum multa præda & flore nobilitatis in eandem captivitatem abstractum. Nunc tertia nobis in Babyloniam abductio memoranda, quæ septuaginta jugum annorum collo recepit; ac neque postea quidem, tam longum sub intervallum, id satis cervicibus suis excussit. Ea *Sedecia* Rege, comitèque, quin & auctore conflata, confectaque: traxit unà secum, quasi malorum omnium uno quodam involucro, Regem *Nabuchodonosorem Magnum*, insuperabilem Judæis hostem, & avitæ potentia everforem.

Sedecias igitur, quem à parente *Iosia* Matthaniam vocatum diximus, *Ioakimò* fratre à Chaldæis intercepto, ejusque filiò *Iechonia* Babylonem traducto, à *Nabuchodonosore* regnum patrium accepit; prius adactus in Sacramentum clientelare, vocatoque in testem DEO, se Babyloniorum stipendiarium, datam Regi fidem servaturum integram, illibatamque. Annum agebat vicesimum primum; cum regni gubernaculis admotus, luxuriare statim potentiam cœpit, DEI, sacrorumque contemptor; neque faciem *Ieremiæ* Prophetæ saluberrimè monentis erubuit, neque tot DEI nuntios extrema minitantes. Septenniò cliens Babylonij Regis, & vestigialis fuerat; cum munita jam urbe, ubi satis præsidij visum, ad libertatem fatali dementia aspirare cœpit.

cepit. Sollicitabat animum Ægyptus, progenitorum olim hospes, sed dura. Trita in eam magis via, & vis propior ad nocendum, ad auxiliandum promptior. A Babylonijs nihil expectabatur, nisi arrogans & durum, factum regnantium, & præteritorum experientiam reputantibus. Itaque ex clandestinis simultatibus in apertam se rebellionem coniecit; foedus iniit cum Ægyptijs adversus Babylonios, communes hostes. Ejus defectione compertâ Nabuchodonosor instructis celeriter copijs, in Judæam armatus irrumpit, Ierosolymam vallatam & clausam acerrima vi obsidet. Accendit obsessorum animos salutis desperatio, implacabilis Regis sævitia & fiducia subsidij Ægyptiaci. Neque prorsus ea vana fuit. Nam obsidionem Pharaonis Ægyptiorum Regis, cum auxilijs adventus, tantisper disjecit, & in se Chaldæorum arma convertit. Quô profligatô, arctius quàm antè, Hierosolyma circumfideatur ab hostibus.

Deditionem continuis vocibus Jeremias, à DEO monitus, suadebat; sed obstinatis. Principes male mulctatum, ut impatiens est melioris consilij superbia, detinuerunt in vinculis oppressa veritate. Surrepsit tamen auribus Regis & Reginae, obtestans & adjurans, ut urbe dedita, hostis animos placerent; omnia mitiora fore, victoris arbitrio mature se permittentibus. Inclinabat interdum Rex in tutiora consilia; sed mente invalidum ac nutantem, Procerum animi abripiabant in præceps. Propè bienniô jam steterat obsidio, & dirissima fames urbem urgebat; è fame pestis, è peste cadaverum copia; & ex hac sepulturæ neglectus; hinc bellæ,

quæ funeratos juxta, semivivosque lacerabant; hinc in oppugnata civitate nihil nisi pavor & pallor, ac lamenta. Defecerant animi bellantium, nec iam enectis corporibus, idem ardor pectoris.

Extremum malorum, in fuga perfugium, sed ferum. Rex tandem urbem clam deserit, quam tenere ultra non poterat. Beneficio noctis per regios hortos, mœnibus contiguos, elapsus scribitur, cum aliqua bellatorum manu. Fugientemenserunt excubitores Chaldæi, & insecuti sunt.ibat per avias solitudines Regiæ familiæ agmen miserabile, paucis, ut dixi, militibus cinctum. Infiliiunt in eos Chaldæi, *aquilis perniciores*, & dissipatis custodibus, Regem cum suis capiunt. Interea luctuosissima Hierosolymæ dies illuxit; post decimum nonum oppugnationis mensem, venit & ipsa in barbarorum potestatem. nihil tum ad summam crudelitatem desideratum. Crudelis Chaldæorum in urbem irruptio; crudelior per urbem discursus, præda, cædes. Miscentur truculenter Sacra profanis; victoris furori, rapinis, contumelijs, libidini cuncta cedunt. Populi nongentamilla trucidata feruntur: captivorum innumera raptata multitudo; Pontifex ipse *Iosedecus* inter eos fuit. *Arca* tamen, & *Tabernaculum*, & *altare incensæ*, cum *igne Perpetuo*, nonnullaque, quæ facile asportari poterant, jam antè Templo subducta, & subterraneo in quopiam loco abscondita, Jeremiæ potissimum hortatu & curâ.

Mensem in ea vastatione absumpserunt Chaldæi, cum diripientium manus non sufficerent prædæ, Sedecias verò cum suis adductus est ad Nabuchodon-

donosorem , tunc *Rebláthæ* , urbe peramœna , & quatuor dierum itinere Hierosolyma , distante , agentem , eminúsque belli Judaici successus spectantem . Coram irato Victore ùt vinctus stetit , mox ardere libidine vindicandi sævus domitor , nec ulitata feritate contentus , tetra & horrenda machinari . Inde fremens , & truci vultu captivum contuens : Et hæc , inquit , gratia meritis nostris refertur ? huc reciderunt promissa tua impie , scedifrage , perduellis ? hæc pactorum fides ? hæc clientis in dominum suum obsequia ? Siccine potestatem regiam , quàm à me accepisti , in beneficij autorem armâsti , DEO , hominibusque injurie , perjure , perfide ? Dabis , dabis nunc perfidiæ tuæ , meique , tuique spreti Numinis pœnas , detestandum caput . Magnus ille dominator siderum , quem perjurio , scelestissime , violâsti , tradidit ultrici furori meo . Ut sentias temori , per moras dispensabo funera ; per liberorum corpus , tuamabor viscera . I , miles , in conspectu latronis , execrabilem sobolem interfice : impurus sanguis hauriendus est ad guttam , ne repullulet . Interemptis catulis , caput arripe canis , excinde oculos , in catenis Babylonem rape ; ubi lancinantis inter animi tormenta , & squalorem carceris longa scelerum supplicia solvat . Dicto audientes satellites , catenatos in conspectum vincti patris , adducunt filios , & sub ejus , ac cæterorum captivorum oculis , regios puerulos , quos ætas tenera poterat miserabiles facere [genitor quippe trigessimum læcundum nondum excesserat annum] obtruncant parente miserorum sanguine resperfo , & in singulis mor

moriente. Qui satis ubi suorum in funera fuit o-
 culatus, eruuntur illi lumina, & informe jam ca-
 daver cladibus suis superstes, Babylonem abducitur.
 Oneratum ferro, & inclusum caveæ, accedente ad
 crudelitatem ludibrio, Ducem funesti faciunt ag-
 minis; hōc uno feliciorē cæteris, quōd suam ipse
 miseriam, exsculptis oculis non videret. Sequun-
 tur captivi bini, ternive longo agmine. In ijs fi-
 liæ ejus, quarum Jeremias meminit nominatim,
 cum cæteris mulieribus, uxoribus, & concubinis.
 Sed eæ sunt *Godoliæ* cuidam, natione Judæo [qui
 maturō transfugiō sibi Nabuchodonosoris clemen-
 tiam conciliârat, & ab eo præfecturam Judææ ac-
 ceperat; in qua nihil ferè, præter vinitores, agri-
 colas, vulgusque proletarium, relictum] permittæ,
 privatamque, in sortem redactæ. Quō deinde ab
 Ismaële quodam, de regio Judæorum sanguine,
 per prodicionem interfectō; [nam invidebat eam
 dignitatem *Godoliæ*] cum Judæorum reliquias ul-
 tima desperatio [obstante nequicquam *Jeremia*, &
 divina oracula opponente] in Ægyptum transfu-
 gas egisset, eò uxores, & Virgines etiam regiæ, ad
 majorem ignominiam, & corporum contumeliam
 raptatæ sunt.

Cæterum, ubi satis cædibus, & populationi da-
 tum; consulunt Nabuchodonosorem militiæ Prin-
 cipes, quid urbe Solymæa fieri placeat. Ille ne-
 gotium committit ducum cuidam, *Nabuzardan*
 nomine, ut vastatam urbem intret, totamque
 flammis succendat. Neque segnius effectum est,
 quàm imperatum fuerat. Urbs, urbis muri, regiæ
 Davidis & Salomonis ædes, omnisque Hierosoly-

ma flammis deletur ; Templi prius spoliati gloria
 fundamentorum tenuis excisa , quæ quadringentis
 viginti quatuor annis à primo jacto lapide vigerat,
 in cinerem & lapidum cumulū desidet ; *Judææ* regnum,
 quod à Saule quadringentis & octoginta quinque se
 sustentarat annis, concidit, & in Chaldaeorum arbi-
 tria concedit. Arsit, quidquid auferri non potuit.
 Faces ædibus subjectæ ex intimis cavernis exege-
 runt latentes , & Chaldaeorum furori objecerunt.
 Sedeciam mœror animi , oculorum cruciatus, li-
 berorum orbitas , templi, regni que interitus, vin-
 culorum & carceris durities sensim confecerunt.
 Qui si ex catenis illis Babylonice in Inferorum erg-
 gastulum non est detrusus, id enim vero *Ezechielis* &
Danielis , captivitatis Sociorum , adscribendum est
 precibus , & pijs monitis, è quibus didicit , futura
 mala præsentibus redimere. Tradunt Hebraei ,
 eum cum plangore, Babylone sepultum more re-
 gio ; argumentum lesse fuisse : *Heu occidit Sedecias,*
qui facem bibit omnium seculorum ; miserrimus scilicet
 supra omnes antecessores suos ; quippe cujus perfidi-
 osa Babylonice fœderis, pactique violatio, supre-
 mum Regni Judaici fatum , & irreparabilis
 vastitas fuit. Usque adeò sancta
 debet esse jurati reverentia
 verbi.

